

KINCSES proti Maďarsku (č. 66232/10)

Rozsudek z 27. ledna 2015

Disciplinární řízení advokáta za pomlouvačné poznámky vůči soudci uvedené v námitce podjatosti. V březnu 2003 stěžovatel, který zastupoval lovecké sdružení v občanskoprávním řízení, namítl podjatost soudce, jemuž byla věc přidělena. Tvrdil, že soudce projevoval profesní nekompetentnost a osobní odpor vůči odpůrci. V důsledku toho v dubnu 2003 bylo proti stěžovateli zahájeno disciplinární řízení pro narušení důstojnosti soudnictví, které skončilo uložením pokuty ve výši 170,000 maďarských forintů disciplinární komisí Advokátní komory. V následném řízení vedeném před krajským soudem v Budapešti bylo stěžovatelovo odvolání proti disciplinárnímu rozhodnutí zamítnuto. Soud konstatoval, že výroky stěžovatele uvedené v jeho námitce pro podjatost byly urážlivé jak vůči soudci tak soudu jako instituci. Rozhodnutí odvolacího soudu bylo potvrzeno v dubnu 2010 Nejvyšším soudem, který doplnil, že důvodem pro uložení disciplinárního opatření nebylo znevažování soudce, nýbrž tón, který použil a který snižoval důstojnost institutu soudnictví.

Před ESLP stěžovatel namítal, že disciplinární potrestání zasáhlo do jeho práva na svobodu projevu zaručenou článkem 10 Úmluvy.

ESLP konstatoval, že výroky stěžovatele nebyly pouze kritikou odůvodnění rozsudku, ale i snižovaly profesní schopnosti soudce a naznačovaly, že dotčený soud obešel zákon. S ohledem na poznámky, které stěžovatel učinil, jež byly částečně sarkastické a částečně útočné, posouzení věci disciplinárními orgány nebylo nerozumné. Navíc zde nebylo nic, co by opodstatňovalo názor, že stěžovatel nemohl podstatu své kritiky vyjádřit bez použití útočných výroků. ESLP dodal, že pokuta byla stěžovateli uložena advokátní komorou pro porušení etických pravidel právní profese. Stěžovatel jako advokát byl vázán pravidly profesního chování a podle názoru ESLP bylo legitimní od něho očekávat, že přispěje k řádnému výkonu spravedlnosti a tedy udržel důvěru veřejnosti v soudnictví.

Konečně, při posuzování přiměřenosti dotčeného zásahu, ESLP podotkl, že pokuta, která byla stěžovateli v neveřejném disciplinárním řízení uložena, nebyla vysoká a neměla nepřiměřené negativní důsledky na další výkon jeho právního povolání. Daný případ tak bylo třeba odlišit od případu *Nikula proti Finsku*, ve kterém byla stěžovateli uložena trestní sankce, i když byla mírná. Soud vyjádřil názor, že důvody, které disciplinární komise a vnitrostátní soudy opřely uložení disciplinární sankce, byly dostatečné a náležité, aby opodstatnily daný zásah a že sankce nebyla nepřiměřená vůči sledovaným cílům. Judikoval, že nedošlo k porušení článku 10 Úmluvy.